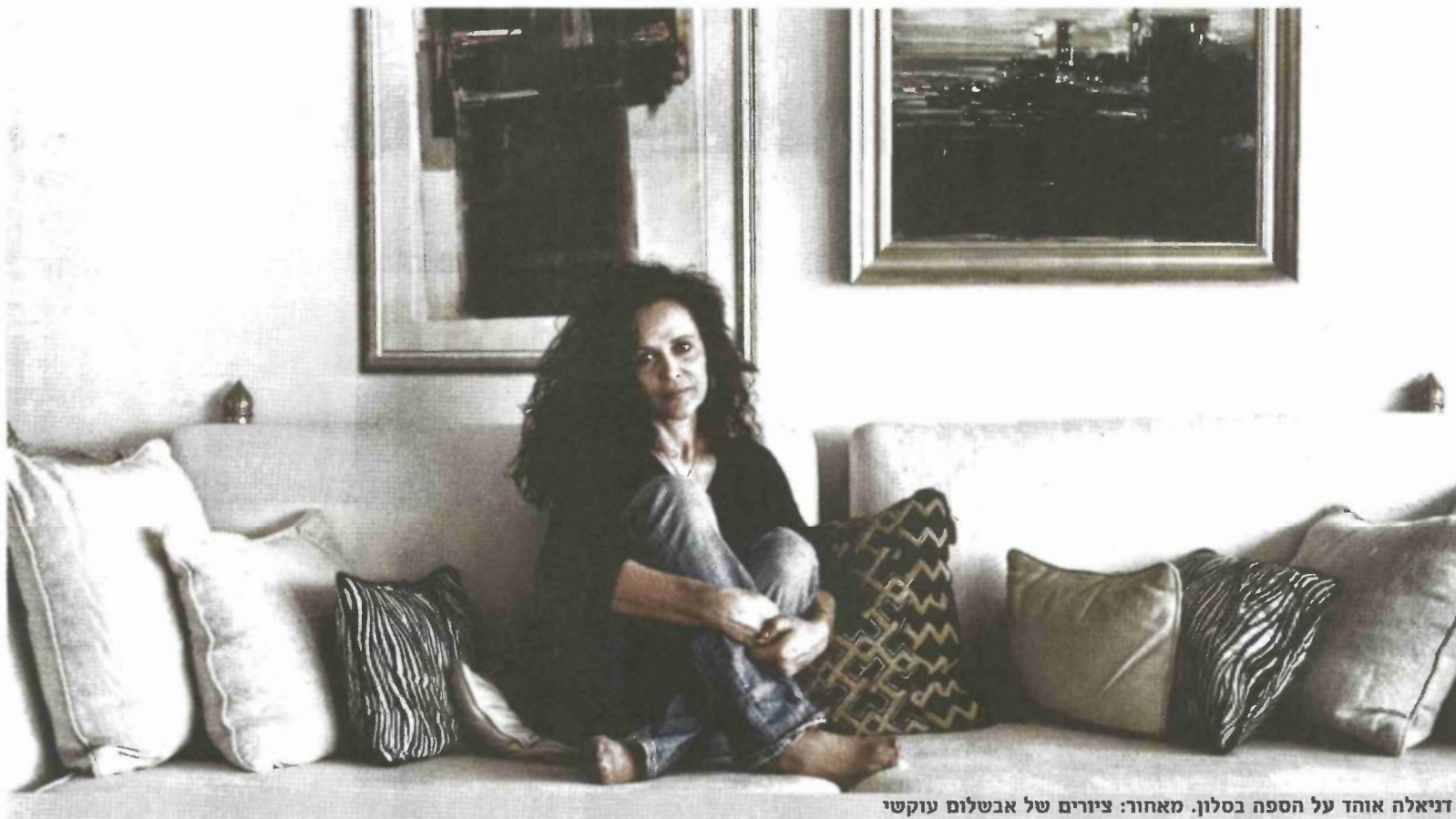

21.56x36.89	31	4	עמוד	הארץ - גלריה	07/06/2010	22906910-9
מרכז חינוך טכנולוגי חולון מרכז טכנולוגי חולון - 83313						

ביקור בית | יובל סער | תצלומים: יובל טבול

דניאלה אוהד על הספה בסלון. מאחור: ציורים של אבשלום עוקשי

חלון משקיף לכיכר התזמורת

בדירתה במרכז תל אביב מחזיקה דניאלה אוהד פריטי ריהוט מתקופות שונות – החל בשולחן אר דקו צרפתי, דרך ספת עץ וינאית של יוזף הופמן וכלה בכיסא של טוקוג'ין יושיאוקה

כפינת השמאלית של הסלון, צמוד למטבח, ניצב ארון אר דקו אמריקאי מעץ עם שתי דלתות שמסתירות עשרות מגי-רות. אוהד קנתה את הארון עם שולחן העבודה שלה, ושניהם רהיטי משרד משנות ה-40 שהיא שיפצה. על הארון ניצב כובע פסל של המעצב היפאני טוקוג'ין יושיאוקה, שנראה כמו צמח תת ימי. את הכובע קיבלה אוהד במתנה מהמעצב לאחר שקינתה ממנו את כיסא חלת הרבש המפורסם, שעומד ליד הארון. "כשהוא עשה את הכיסאות, אף אחד לא קנה אותם. אמרתי לו שייתן לי שניים, אז הוא נתן לי במתנה את הכובע".

מצדו השמאלי של הארון ממוקם המטבח, כמעט כבוי. "אני לא אוהבת מטבח שהוא חלק מהסלון, ולא יכולה להתחבר ללופטים בניו יורק שבהם המטבח הוא חלק מהסלון. אני פשוט לא יכולה להתחבר לצד האסתטי של זה. אסתטיקה בשבילי היא הדבר הכי חשוב, אין שם פשרות, אני מאוד פריפקציוניסטית. אני לא יכולה לראות חיבור בין המטבח לסלון, המקום שבו אתה מביא לידי ביטוי את האישיות שלך, המקום הכי מרכזי בבית. שם נעשית הבחירה הכי חשובה של הרהיטים. זה מאוד אישי, כתב היר שלך נמצא שם".

לעומת הסלון, המטבח קטן ופונקציונלי, בצורת מלבן צר שמסתיים בשולחן בר עם שני כיסאות בר לבנים. הקירות הלבנים במטבח מכוסים בחלקם בחיפוי של נירוסטה כסופה, שמקנה לו מראה מודרני.

בדומה לרהיטים, גם כלי האוכל והבישול שמאוחסנים בארונות מקורם בתקופות שונות בחייה. לרוגמה, סרביס אמי ריקאי בצבעי ורוד ותכלת ששמו "אמריקן מודרן", שלדבריה היה הסרביס הכי נמכר בארצות הברית בשנות ה-40 וה-50, ואתו גידלה את ילדיה. גם ארון מרפי הזכוכית שמעל הכיור מכיל כלים שונים, עירוב של ישן וחדש.

גם חדר השינה אינו גדול במיוחד, ואת עיקר החלל בו תופסת מיטת עץ עם מזרון גבוה ונוח. החלון בחדר השינה פונה אף הוא להיכל התרבות, ומולו משתרע מסדרון שמי שני צדיו ניצבים ארונות קיר, והוא מסתיים בחדר אמבטיה גדול ומרווח. הרצפה והקירות בחדר האמבטיה מחופים כולם בשיש. אל הקיר הימני צמודה ספת עץ וינאית של יוזף הופמן, ומעליה מחוברת לקיר מנורות אר דקו אמריקאי. "תמיד חלמתי על כזאת אמבטיה. בסופו של דבר, אין כמו חדר שינה נוח ואמבטיה נוחה".

הריהוט בסלון אקלקטי, עדות להשקפתה של אוהד כי פריטי ריהוט מתקופות שונות יכולים לשכון זה לצד זה, כל עוד הדבר נעשה בטוב טעם. "יש לי עין טובה, אני לא יכולה להגיד את הטעם שלי", היא מבהירה. "בעיקר אני אוהבת רברים מודרניים, על אף שבארץ יש בלבול בין מודרני לעכשווי".

בסלון הבית ניצב שולחן אוכל, שסביבו יכולים לשבת בנורחות שמונה אנשים. זהו שולחן אר דקו צרפתי משנות ה-30 של המאה ה-20. רגליו עשויות מעץ ושיש, והפלטה שלו עשויה מזכוכית ידוקה אטומה. את הכיסאות, "הכי רגילים שיש בעור לס", שעומדים מסביבו, עטפה אוהד כבר לבן רגיל שנתפר במיוחד לשם כך. "זה מה שאני אוהבת בעיצוב: חומרים. אני לא יכולה להתחבר לדירה שהכל בה עשוי מאותם החומרים". חלק מהרהיטים קיבלה מחברים. הספה הלבנה והרחבה בסלון, על תשע הכריות שמונחות עליה, היתה שייכת בעבר לחברתה, שהיתה פרסומאית שעבדה עם ראלף לורן ומתה.

כל יצירות האמנות שתלויות בבית הן של אמנות ישראלית. למשל, שני הציורים שתלויים על הקיר מעל הספה הם של אבשלום עוקשי, ממיסדי קבוצת הציירים "אופקים חדשים", ומאחורי שולחן האוכל תלוי ציור של פני יסעור, בת דודה של אוהד. ליד הספה עומד שולחן זכוכית נמוך כשלכל אחת מרגליו העשויות מאבן צורה שונה: חרוט, כדור, פירמידה וקובייה. "זה הרהיט הראשון שקניתי בחיי, כשהייתי בת 25", נזכרת אוהד. "קניתי אותו בחנות דגילה, וכשנולדו לי ילדים אנשים אמרו לי 'את חייבת להוריד את זה, זה לא בטוחותי ולא מתאים לילדים'. והנה, הילדים שלי גדלו לאהוב עיצוב ואמנות. אף פעם לא היה לי בית שהסלון שלו נראה כמו חדר ילדים. אני אוהבת שבדירה יש לכל רבר מקום, זה נורא חשוב לי".

בניגוד לדירות מודרניות שבהן הטלוויזיה היא מרכז הסלון, הטלוויזיה בדירתה של אוהד ממוקמת כפינה בצד הימני של הסלון ובמבט ראשון קשה להבחין בה. לצד דה נבנתה בתוך הקיר ספרייה, ובה ספרי אמנות ועיצוב רבים, צמד אגרטילי סרמיקה לבנים, דיסקים, כלי זכוכית מתקופת האר דקו ועוד. מולה ניצב שולחן עץ קטן שמי שמש כפינת עבודה עם מחשב וטלפון אלחוטי.

בין שולחן העבודה לטלוויזיה עומדים שתי הכורסאות שאוהד ריפרה מחדש ושולחן קפה של ג'ורג' נקשימה משנות ה-80. את השולחן קנתה אצלו בסטודיו לפני 25 שנה, לפי ני שהפריטים שלו נהפכו לפריטי אספנות. "היתה לו האבה לעץ שאי אפשר לתאר במילים", היא מבהירה. "הוא לקח עץ והשתמש בחוסר השלמות שלו כדי ליצור רהיט ייחודי. כל אמן אחר בן זמנו היה משייף או חותך את העץ. הטיפול שלו בחומר פשוט מרתק".

ל קיר המטבח של דניאלה אוהד תלוי תצלום בש"חור-לבן מ-1963, ובו נראים תיאטרון הבימה והניון היכל התרבות, עדות לנוף שנשקף בעבר מחלון דירתה בקומה הרביעית בבניין ברחוב הוברמן בתל אביב. התיאטרון והיכל עדיין נמצאים במקומם, אולם פניו של החניון, כמו של בניין התיאטרון, שינו את צורתם. הדבר היחיד שלא השתנה, עדיין הוא היכל התרבות והקונסרטי קציה המזורה שממוקמת על גגו, מכנה גיאומטרי חסר פשר; מראה, שרק מי שגר בקומה גבוהה יכול לראות.

אוהד, בת 48, גרה כבר 25 שנים בניו יורק עם בעלה ושני בניה, תאומים בני 23. פעמיים בשנה היא באה ארצה לביקורים. הפעם באה לשלושה חודשים כדי ללמד היסטוריה ותיאוריה של עיצוב במכון הטכנולוגי בחולון, וקורס לאספנות עיצוב מודרני בגלריה החרשה ביפו.

אוהד פועלת בכמה זירות שקשורות בעיצוב: היא מלמדת עיצוב, עובדת כאוצרת, יושבת בכמה ועדות רכישה (בין היתר, במוזיאון היהודי ובמוזיאון לאמנות ולעיצוב בניו יורק), מייצעת לאספנים בתחום העיצוב, וכותבת וחוקרת בתחום תרבות העיצוב ותרבות הומריית. את עבודת הרוקטור שלה כתבה על עיצוב בתי מלון בארץ ישראל בתקופת המנדט הבריטי.

את הבניין שבו שוכנת הדירה, כמו את כל הבלוק שמשתייך לאורך הרחוב ואת בניין היכל התרבות, תכננו זאב ויעקב רכטר. בדירה, ששטחה 130 מ"ר, גרו בעבר סבתה ודודה, מיכאל אוהד, שהיה עיתונאי ב"רבר", "הארץ" ובקול ישראל.

כשחיפשה אוהד דירה שתשמש אותה לביקוריה בארץ, הבחינה בדירה היתה טבעית: "זה לא רק המיקום המרכזי, אלא גם האספקט הנוסטלגי. גדלתי בהוד השרון, אבל אני זוכרת את הדירה עוד בתור ילדה, איך הייתי מסתכלת מהמרפסת ורואה אנשים שהולכים להיכל התרבות, ממש כמו היום".

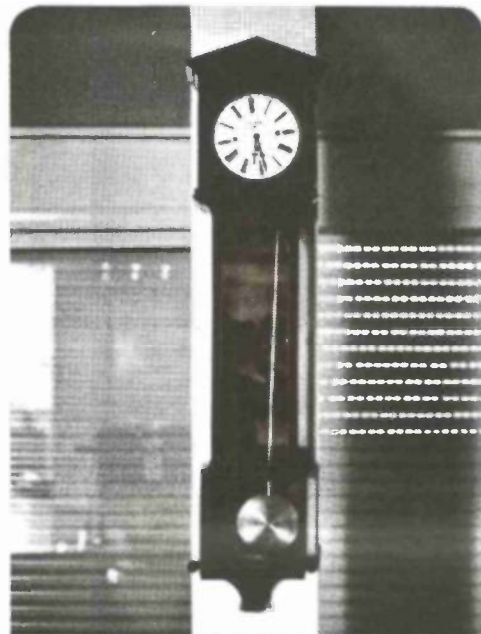
לאחר שדודה מת ב-1998 השכירה אוהד את הדירה לכנר הראשי של התזמורת הפילהרמונית, ולפני כארבע שנים החליטה לישב לשיפץ אותה מהיסוד. מהדירה המקודשת נשארו רק קירות, עמודים תומכים ושתי כורסאות עץ ישנות שאוהד החליפה להן את הריפוד. "גם בעבר היה בדירה סלון ענק, כמו היום בערך, מצופה בשיש ידוק, והוא היה מלא בספרים ובתקליטים". את עיצוב הפנים החדש תכננה אוהד. "אף פעם לא יכולתי להבין אנשים שעוברים דירה ומזמינים מעצב פנים שידהש להם את הבית", היא אומרת.

בכניסה לדירה מושך את העין מיד החלון הגדול שפונה לרחוב, ומכניס אור טבעי לחדר גם כשהוא מכוסה בוילון לבן. באמצע הסלון פרוש מזרון יוגה סטנדרטי בצבע כחול, בין שני שטיחים מדרום אמריקה, שעשויים מחוטי נחושת וחומרים מקוריים כמו קש. "סבתא שלי היתה עושה פה שיעורי יוגה עוד לפני שאנשים בארץ רדעו מה זה יוגה", מתגאה אוהד. "יוגה אשטנגה היא חלק מאוד חשוב מהחיים שלי. זה לא עוד תחביב; זה כמו לאכול ארוחת בוקר, משהו שעושים בכל יום. לפני שמונה שנים פגשתי מישהי, ממש במקרה, שהיתה מורה ליוגה, והיא האדם היחיד שפגשתי אי פעם שנולד ביום, בשעה ובכונה שאני נולדתי, רק במקום אחר. ככה התחלתי".

13.79x22.24	32	עמוד 4	הארץ - גלריה	07/06/2010	22906919-8
מרכז טכנולוגי חולון מרכז טכנולוגי חולון - 83313					

חיפוי נירוסטה במטבח

שעון בידרמאייר בסגנון גרמני-אוסטרי, 1840-1820

ארון מגירות אר דקו אמריקאי מעץ

שולחן קפה בעיצוב ג'ורג' נקשימה משנות ה-80

"אני לא יכולה לראות חיבור בין המטבח לסלון, המקום שבו אתה מביא לידי ביטוי את האישיות שלך, המקום הכי מרכזי בבית. שם נעשית הבחירה הכי חשובה של הרהיטים. כתב היד שלך נמצא שם"

מבט מהסלון לעבר דלת הכניסה. ברקע ציור של פני יסעור